

Білоцерківська міськрайонна газета

Громадська ДУМКА

Виходить з 30 серпня 1990 р. № 71-72 (13772-13773), 6 ВЕРЕСНЯ 2019 р. Роздрібна ціна 2 грн. 75 коп.

Слів недостатньо...

«Дітей познімали з тягача. Їх поставили біля ями і розстріляли. Стріляли куди доведеться, навмання: в голову, груди, живіт. Вони падали в яму. Лунав неймовірний плач. Цю картину я ніколи не забуду, доки живу. Особливо мені запам'яталась маленька білява дівчинка, яка взяла мене за руку. Її теж потім розстріляли...» (За матеріалами слідства.)

Це відбувалося одного з найчорніших днів в історії Білої Церкви. 90 єврейських дітей віком від кількох місяців до семи років певний час тримали зачиненими в одному з будинків центральної частини міста. Крики, плач, жахливий сморід, хмари мух, намагання втамувати голод абсолютно неістинними речами. Потім, як уже зрозуміло, – страта. Це був серпень 1941 року. І один із перших масових розстрілів дітей за часів Другої світової війни.

Про ту подію раніше знали тільки у вузькому колі істориків та дослідників, а зараз вона одзивається глибокою скорботою у кожного небайдужому. Й аби вкарбувати цю тугу в пам'ять поколінь, у Білій Церкві було зведено й нещодавно відкрито меморіал жертвам Голокосту та Праведникам народів світу.

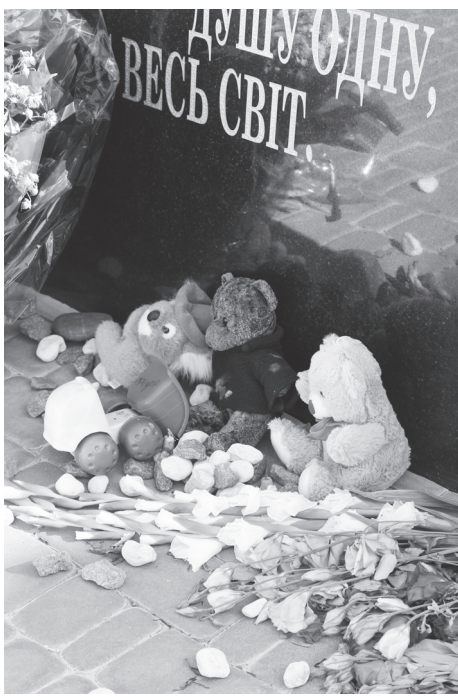
церківської єврейської громади «Міцва» Нателла Андрущенко, котра поділилася історією створення меморіалу й подякувала міському голові Геннадію Дикому та місцевим депутатам за те, що прислухалися до пропозиції нашого шанованого історика і краєзнавця Євгена Чернецького

щодо спорудження пам'ятного знака саме тут (Торгова площа, 12), в безпосередній близькості від місця, де відбулися перші розстріли (в БРУМі). На знак вдячності Нателла Ігорівна вручила подяки всім, хто долучився до створення пам'ятного комплексу. А особливе спасибі висловила двом найвагомішим у цій шляхетній справі меценатам, організаціям «Christians for Israel International» (Нідерланди) і «Remember us» (США), чії представники Роже Ван Орт та Юлія й Ігор Корсунські також виступили перед присутніми.

Цей захід був сповненим щемливих моментів: танець «матері і доньки», а також зустрічі врятованих із нащадками тих, хто рятував. До слова, про рятувальників. Розстріли євреїв у Білій Церкві відбувалися впродовж усього періоду окупації (на узліссі Томилівського лісу, території 3, 5, 7 військових майданчиків). Жертвами Голокосту в Білій Церкві стали близько 4,5 тисячі євреїв. Але, як ми знаємо, деякі мешканці всупереч німецьким наказам під страхом смерті рятували земляків. Так, персоналом дитячих будинків №1 та №2 були змінені прізвища єврейських дітей, які там перебували, і це дозволило зберегти їм життя. 13 білоцерківців за таку героїчну шляхетність і людяність удостоєні звання Праведників народів світу та одна особа – Праведника Бабиного Яру. Предстоятель Української греко-католицької парафії отець Євген, який виступив від імені Білоцерківської ради церков, зачитав їхні імена, що викарбувані на стінах меморіалу: Гурбич Олена, Костюшко Марія, Костюшко Олександр, Костюшко Петро, Кравченко Микола, Навроцький Микола, Навроцька (ім'я невідоме), Пащенко Софія, Ромич Мотрона, Ромич Іван, Форсюк Таїсія, Шутенко Одарка, Сацкова Віра (Праведниця Бабиного Яру). Однак із часом все нові імена праведників вириваються із сутинки кривавої історії, щоб бути увічними на блискучих табличках, – на пам'ятних мурах ще вдалося вільних цеглин для тих Людей. Невипадково по обидва боки символічної стели з відбитками дитячих долоньок написано: «Кожен, хто нищить душу одну, нищить цілий світ. Кожен, хто рятує душу одну, рятує весь світ».

Завершився захід покладанням квітів до нового білоцерківського пам'ятника. А поруч з ними розмістилися іграшки – зворушливі скорботні подарунки дітям, у яких нацисти відібрали життя, а ще – пригорща каменів на знак вічної пам'яті про невинно убієнних представників єврейської національності під час Другої світової війни.

Богдан Храбуст

Першим під час урочистого заходу до слова було запрошено голову Київської облдержадміністрації Михайла Бно-Айріяна, який зауважив, що вбивство людини – це злочин, але вбивство дітей – це злочин у квадраті, адже вбити дитину – це вбити ще й майбутнє. Посадовець подякував усім, хто докладав зусиль, щоби пам'ять про безвинно загиблих ніколи не помирала. Особливу пошану висловив тим, хто рятував дітей, Праведникам світу, хто знав, що це смертельний ризик, але все одно ховав їх у себе, переписуючи прізвища й видаючи за власних.

Радник міського голови Микола Антоноук додав, що такої кількості вбитих людей тільки за те, що вони єврейської національності, як під час Другої світової війни, історія не знає. Також наголосив, що, на противагу жахливому цинізму й величезній зневазі до людства і всього людського з боку нацистів, білоцерківці, які намагалися вберегти і зберігати життя переслідуваним євреям, проявили вершину людяності, спомин про що має передаватися від покоління до покоління.

Головний рабин Нідерландів Биньямин Якобс перед тим, як прочитати поминальну молитву «Кадіш», влучно сказав, що «жодні слова не можуть описати того, що сталося. Чи запізнались ми? Так, ми запізнались. Минуло 80 років. Але важливо, що ми зараз тут, щоби навчитися і не допустити повторення цього».

Емоційним видався і виступ пастора Йоханнеса Цинка з Німеччини, котрий став на коліна перед присутніми, просячи прощення за гріх, що вчинили батьки і діди сучасних німців. Адже тодішні вояки змовчали про свій страшний злочин, а отже, мовчанням передали ту провину своїм нащадкам, промовив пастор.

Виступали також другий секретар Посольства Ізраїлю в Україні Павло Левін Бренер, головний рабин України та Києва Моше Реувен Асман та інші, зокрема й виконавчий директор біло-

Сорок чотири

Нинішнього 29 серпня в країні вперше на офіційному рівні відзначено День пам'яті захисників України, які загинули в боротьбі за незалежність, суверенітет і територіальну цілісність держави. Очевидно, що дата вибрана не випадково: 5 років тому саме 29 серпня, під час виходу наших військових та добровольців з оточення під Іловайськом тим страшним «зеленим» коридором, ворогом було цинічно розстріляно найбільше бійців, аніж у будь-яких інших боях на Донбасі. Тільки за офіційними даними навколо Іловайська і в самому місті загинули 366 українських захисників, майже 450 отримали поранення, 300 потрапили в полон, 84 досі вважаються зниклими безвісти...

У створену Книгу пам'яті полеглих за Україну, де враховані всі втрати, яких зазнала Вітчизна на Східному фронті, за станом на 7 травня 2019 року внесено 4125 загиблих. Ми знаємо, що на сьогодні цей список став ще більшим...

У Білій Церкві цього дня відбулося покладання квітів до стелів з портерами Героїв. Ось вони, 44 наші земляки, які не повернулися з цієї війни, захищаючи рідну землю, відстоюючи її право на самостійність:

АВРАМЕНКО Андрій Миколайович,
БАГНЮК Олександр Олександрович,
БОНДАРЕНКО Володимир Олександрович,
БУБЛІЄНКО Роман Володимирович,
ВОЙТЕНКО Іван В'ячеславович,
ВОРОБІЙОВ Владислав Валентинович,
ГОНЧАРЕНКО Василь Володимирович,
ГРИГОР Руслан Петрович,
ЗІНЧЕНКО Андрій Сергійович,
КАПЛУНЕНКО Ігор Валентинович,
КОЛОМІЄЦЬ Віталій Валентинович,
ЛЯПІН Юрій Олегович,
МАКАРОВ Владислав Романович,
НАХАЙ Олександр Володимирович,
ОЛЬШЕВСЬКИЙ Ярослав Борисович,
СЛЮСАР Олександр Михайлович,
ПАВЛЕНКО Дмитро Петрович,
ПАВЛУША Сергій Валерійович,
ПАВЛЮК Ярослав Володимирович,
ПОПОВ Андрій Миколайович,
РОМАНЧУК Анатолій Михайлович,
САВУЛЯК Володимир Іванович,
САРНАВСЬКИЙ Євгеній Вікторович,
САЮК Микола Олександрович,
СЛОМЧИНСЬКИЙ Максим Олегович,
СОЛОВІЙОВ Юрій Вікторович,
СТРЕЛЬЧУК Олександр Анатолійович,
ТИЩЕНКО Сергій Володимирович,
ТОМАШУК Олег Володимирович,
ФІЛІПЧУК Олександр Володимирович,
ЧМЕЛІВСЬКИЙ Віталій Володимирович,
ЧОП Сергій Миколайович,
ШАЙДЮК Віталій Вікторович,
ШИКЕРА Олександр Григорович,
ШКУРКО Олександр Вікторович,
ЩЕРБАНЬ Владислав Михайлович,
ЯКУБЕНКО Олександр Валерійович,
ЯЦУН Олександр Васильович,
ЧУМАК Дмитро Сергійович,
МАЙДАНІК Сергій Анатолійович,
ПАВЛЮК Ярослав Ярославович,
КОЗАК Володимир Миколайович,
СЕЛЬЦОВ Віктор Анатолійович,
МАЗУР Павло Васильович.

Квіти пам'яті лягли й на могили воїнів, похованих на Алеї Героїв кладовища «Сухий Яр», та до меморіальних дощок загиблим на Сході України, розміщених на приміщеннях навчальних закладів та інших установ.

Того ж дня депутати міської ради своїм рішенням присвоїли звання «Почесний громадянин міста Біла Церква» (посмертно) генерал-полковнику Геннадію ВОРОБІЙОВУ.

А в центральній бібліотеці відбулася година пам'яті, присвячена 5 річниці Іловайської трагедії. Своїми спогадами про ті криваві події поділився їхній учасник, доброволець батальйону «Донбас» Володимир Бабенко. В заході також взяла участь мати полеглого героя Ігоря Каплуненка, Тетяна Олександрівна, яка переймалася питанням встановлення пам'ятника загиблим білоцерківцям.

Ми вже нічого не можемо зробити, аби вони повернулися. Але в наших силах не допустити забуття й невдячності. І поки йде війна, й коли закінчиться – доки живемо.

Валентина Храбуст

Освіта Білої Церкви: результати, виклики, перспективи

Напередодні початку нового навчального року відбувся міський освітянський форум, провідною думкою якого став розвиток освітньої галузі Білої Церкви в умовах реалізації національної реформи освіти. Представників однієї з найважливіших, найгуманніших сфер життєдільності привітали виконуючий обов'язки міського голови, секретар міської ради Вадим Кошель та заступник міського голови Катерина Литвиненко.

Начальник управління освіти і науки Юрій Петрик у своєму виступі наголосив, що місією освітньої галузі Білої Церкви незмінно є виховання здорової, щасливої й успішної дитини та створення комфортних умов праці і професійного розвитку для висококваліфікованих педагогів, шанованих громадою і владою. За підсумками результативності роботи закладів освіти міста протягом минулого навчального року він висловив глибоку вдячність педагогічним і непедагогічним працівникам галузі за їхню самовіддану та високопрофесійну працю в складних умовах реформування системи освіти.

Так, ми традиційно маємо значні успіхи школярів у Всеукраїнських олімпіадах, конкурсах-захисті науково-дослідницьких робіт малої академії наук України та інших інтелектуальних, творчих та спортивних змаганнях і турнірах; досить успішні результати ЗНО-2019 випускників 11-х класів. Педагоги міста також здобувають перемоги у фахових конкурсах. Так, переможцями обласного етапу Всеукраїнського конкурсу «Учитель року-2019» стали учитель французької мови БНВК ЗОШ №13-ДНЗ Ірина Хмельницька, учитель «Основ здоров'я» БЗШ №7 ім. Г. Воробйова Ольга Никитюк, учитель інклюзивного класу БНВО ЗОШ № 15 ДЮСОК Людмила Бараненко.

ЮРІЙ ПЕТРИК:

«Підбиваючи підсумки форуму, хочу підкреслити, що національна реформа фактично торкнулася змінами кожної сфери освіти, щоб створити єдину систему навчання впродовж життя. Саме оновлення змісту освіти, професійна підготовка і перепідготовка педагогів, запровадження різних форм здобуття освіти, осучаснення матеріально-технічної бази, тісний зв'язок із ринком праці, співпраця з роботодавцями та батьківською громадськістю, забезпечення вільного доступу до якісної освіти сприятиме перетворенню української освітньої системи в конкурентоспроможну галузь європейського рівня.»

Щодо успіхів дошкільної освіти, то тут вжито чимало заходів для впровадження інклюзивного простору для навчання дітей у садках № 21, 25, 31, 32, де створення всі умови для дітей з особливими освітніми потребами. До речі, таку освіту також надають у школах № 5, 11, 15 та 20.

Говорили педагоги й про фінансове забезпечення шкіл, садочків, позашкільних закладів. Так, у цьому році на оновлення матеріально-технічної бази шкіл з міського бюджету було виділено по 85 тисяч грн на кожну, дитсадки отримали по 65 тис. грн, а позашкільні заклади – по 50. Загалом з бюджету розвитку на капітальні ремонти всіх шкіл та садочків виділено 16,9 млн і понад 1 млн на придбання обладнання.

Окремо під час форуму освітяни акцентували увагу на важливості роботи інклюзивно-ресурсного центру, пошуку альтернативних форм підвищення кваліфікації педагогічних працівників, забезпеченні відкритості й прозорості діяльності

закладів освіти, необхідності реорганізації освітньої мережі в напрямку формування академічних ліцеїв як школи III ступеня тощо.

Наголосили також, що вже п'ятий рік поспіль управління освіти і науки спільно з Асоціацією батьківської громадськості та Міською радою учнівських депутатів ініціює проведення благодійної акції «Діти Білої Церкви – дітям Попасної». В її рамках школярі з Луганщини мають змогу отримувати до 1 вересня не тільки необхідні канцтовари, спортивний інвентар і книги, але й найголовніше – спілкування та нові знайомства.

Підсумком форуму стало схвалення низки рекомендацій, що будуть дороговказом для освітян міста у 2019/2020 навчальному році.

Традиційно педагогічних працівників нагородили почесними грамотами Білоцерківської міської ради та її виконавчого комітету, грамотами управління освіти і науки та міської організації галузевої профспілки. Окремі слова вітань та вдячності, огляски та нагороди отримали ті, хто завершив свій шлях на освітянській ниві.

З творчим дарунком виступила переможниця телевізійного шоу «Україна має талант. Діти», фіналістка вокального шоу «Голос. Діти» Вероніка Морська.

Вл. інф.

Дитинства малиновий дзвін

Відлунав, уже ставши історією, перший дзвоник у білоцерківських школах. Бентежно, святково, піднесено, хвилююче, радісно... Школа повернулася й покликала. І ми – всі – відгукнулися! Хтось уперше гордо ніс букетика першої учительці; хтось вів за руку свого сина чи донечку, а може, внученя; а хтось чекав зустрічі зі своїми учнями, які за це літо подорослішали... І було гамірно на пришкільних подвір'ях, буяли айстри, хризантеми, троянди. Буяло всіма кольорами веселки дитинство...

День знань у Білій Церкві урочисто відсвяткували 27 комунальних освітніх закладів та 2 приватні. Їхні шкільні родини поповнилися 2223 першокласниками. Всього ж у закладах загальної середньої освіти міста в новому навчальному році до скарбів наук долучатимуться понад 20 тисяч 700 учнів, з яких 1058 одинадцятикласників, майбутніх випускників.

Ми побували на святі Першого дзвоника у школі №7, якій віднедавна присвоєно ім'я генерал-полковника Геннадія Воробйова, почесного громадянина Білої Церкви. Учнівський, педагогічний та батьківський колективи щиро привітали з початком нового навчального року директорка закладу Наталія Шуліпа, батько славетного генерала Петро Воробйов, в.о. командира 72 ОМБР підполковник Антон Суловець. А після невеличкої урочистої програми власне свято завершилося. Розпочався відлік нового навчального. Нехай світлим, цікавим, захопливим він стане для наших дітей!!!

Початок є!

У всіх школах Білоцерківського району 2 вересня пролунав перший дзвоник. Багато закладів вирішили відійти від звичного формату урочистостей, натомість на учнів чекали інтелектуальні пікніки, квести, рухливі ігри. Хоча певною мірою були присутні й добре знайомі посвята в першокласника, напутнє слово від випускників, нагородження кращих учнів, ну і як же без веселого першого дзвоника!

Привітати першачків Піщанського НВО завітав голова Київської обласної державної адміністрації Михайло Бно-Айріян. Він оглянув навчальні класи, ознайомився з матеріально-технічним забезпеченням звичайної сільської школи. Побаченим залишився задоволеним. Втім, найбільше позитивних емоцій принесло спілкування з наймолодшими учнями, які радо поділилися з гостем своїми враженнями від початку нового навчального року. В свою чергу Михайло Каренович побажав дітям успіхів у навчанні, наголосивши на тому, що перемоги у школі – це перші впевнені кроки до майбутніх перемог вже у дорослому житті. До речі, школа отримала подарунок від обласної влади – новенький комп'ютерний клас.

А ось у Острійківській школі День знань збігся з її 50-річним ювілеєм. З нагоди свята заступник голови Білоцерківської районної державної адміністрації Володимир Толочко та заступник голови районної ради Анатолій Чичикало привітали колектив школи з подвійним святом. Подяками гості відмітили як ветеранів педагогічної ниви, так і вчителів, які нині перехопили естафету навчання та виховання підрастаючого покоління.

До речі, цього року за парти у школах району сядуть 2292 учнів, 602 дітей будуть охоплені дошкільною освітою.

Наталія Гончарова

Генерал ветеринарної медицини

Ветеран праці, доктор ветеринарних наук, професор, академік Української академії аграрних наук, ректор Білоцерківського національного аграрного університету в 1977-2005 роках, який віддав цьому вишу 50 років життя, **ВОЛОДИМИР МАКСИМОВИЧ ВЛАСЕНКО 2 вересня відзначив своє 85-ліття.**

Академік Власенко збагатив аграрну науку і практику новаторськими розробками, зокрема запропонував лазерну технологію у лікуванні тварин. Результати наукових досліджень, його методично-педагогічні підходи викладені в понад 180 наукових працях, серед яких 8 підручників та навчальних посібників, монографій, 5 наукових рекомендацій.

Під керівництвом В.М. Власенка університет став одним із кращих серед провідних сільськогосподарських вузів України. Сьогодні підготовка студентів у його аудиторіях наближена до міжнародного рівня, що дає можливість випускати у світ конкурентоспроможних фахівців як в Україні, так і за її межами.

Володимир Максимович удостоєний численних нагород та відзнак, це, зокрема, орден «За заслуги» II ступеня, Почесна відзнака Президента України та Почесна грамота Кабінету Міністрів України. В.М. Власенко є почесним громадянином Білої Церкви.

Нині наш ювіляр виконує велику громадську роботу.

Вітаючи Володимира Максимовича з Днем народження, зичимо йому здоров'я, плідних років життя, сімейного благополуччя, продовження праці в дорогому йому університеті, а студентам – бути гідними спадкоємцями його надбань.

Від імені ветеранів БНАУ – **Е. В. Ланін**, кандидат сільськогосподарських наук, доцент, академік Нью-Йоркської академії наук

БУДЕ «РОДИНОНЬКА» – БУДЕ УКРАЇНА!

Люблю Україну і землю, де народилась, – мої мальовничі й співочі Дрозди. А як же пишаюся талановитими земляками – по-справжньому народною «Родинонькою»! Її учасниці – сільські жіночки, що, попри роботу, городи, худобу і купу домашніх клопотів, встигають і поспівати, і потанцювати ще й по-гастролювати. І не лише в Україні, бо в 93-му підкорили білоруську сцену на Слов'янському базарі. А скільки турів було з піснями, запальними танцями, національними традиціями у колоритних намолених вишиванках!

Якщо маєш жагучу ідею, приходять палке натхнення, знаходяться й люди, які підтримують. І ось що вийшло! Одного чудового дня разом з «Родинонькою» ми вирушили комфортним мікроавтобусом до столиці (**Михайлові Борозенці** респект за логістику і толерантності водія!). Там на нас чекало цікаве спілку-

вання на телеканалі «Глас», зокрема знайомство з їхньою духовною світлицею, а основне – з головною редакторкою, щирої душі жінкою **Ілоною Сергіївною Соколовською**. Завдяки їй минулого літа відбулися зйомки пілотного проекту «Твори. Живи. Люби», який аж три дні натхненно фільмували творчі, енергійні «ГЛАСівці» в Дроздах. Що лиш не творили: співали, танцювали, ділилися нашими дроздянськими традиціями, рум'яний хліб пекли, корівку доїли, мед качали, хрестиком вишивали, картини на бересті малювали (з Сергієм Хоменком) і навіть міні-кліп з «Родинонькою» відзняли! Аж три ефіри транслювалось, все є на YouTube, і скоро неодмінно повторимо.

А цього разу ще була й пізнавальна екскурсія присвяченим диву телебачення музеєм «UA:Супільне мовлення», за яку величезне спасибі Наталії Ходос. Також зазирали в музей програми «Фольк-music», де заповзята Оксана Пекун шукає та відроджує народні пісні різних регіонів України, тому й заспівали з пані Оксаною. Та найголовнішою була знакова зустріч з **Христиною Любомирівною Стебельською**, янголом-охоронцем «UA:Супільне мовлення», народною артисткою України, активною громадською діячкою, жінкою, чий божественний голос повік пам'ятатимуть дроздяни, бо саме вона в далекому 1996-му приїздила до звичайних людей у сільську місцину творити свою авторську програму «Спогади про Маковія»!

Не одне століття у Дроздах святкують

Першого Спаса – Маковія, а народний фольклорно-етнографічний ансамбль «Родинонька» відроджує, береже наші традиції. Христіно Любомирівно, дякую Вам за увагу до мого рідного краю, до «Родиноньки» і безмежну любов до всього українського! Відзнятий 23 роки тому документальний фільм – справжня реліквія для мене та моїх односельців.

Усім, хто підтримав ідею і прекрасну мрію статечних селян, «Родиноньки», **ВЕЛИЧЕЗНЕ спасибі!** Також дозволю собі повторити слова Христини Любомирівни: «Кохані мої, я сі вами не натішу!». Отож «Родинонько», твори і живи довго-довго! Все є, було і буде Україна!

Надія Карпенко, громадська діячка

ГОТУЄМОСЯ ДО ДНЯ МІСТА

Щоб організувати відзначення 987-ї річниці Білої Церкви, що заплановане на 12-14 вересня, на належному рівні, виконавчий комітет ухвалив відповідне рішення.

Зокрема, затверджено план культурно-масових розважальних заходів, серед яких зустріч міського голови з Золотим фондом Білої Церкви, виставка-конкурс картин «Місто над Рос-

єю», урочистості та святковий концерт, покладання квітів до пам'ятника засновникові міста Ярославові Мудрому, святкова дефіляда.

Заплановані також фестивалі солодошів, лицарський турнір, виставка-продаж виробів декоративно-ужиткового мистецтва, хендмейд, виставки картин, ретро-автомобілів, архітектурних проектів «Місто майбутнього», виставка-презентація

підприємств, організацій, установ Білої Церкви, фотовиставка «Біла Церква історична», Літературна оселя. На нас чекають і цікаві зустрічі з відомими українськими письменниками, квартал «Будь активним та спортивним», квартал дитинства: презентація позашкільних закладів, дитяча концертна програма, ігри, конкурси, флешмоб, майстер-класи і багато інших цікавинок.

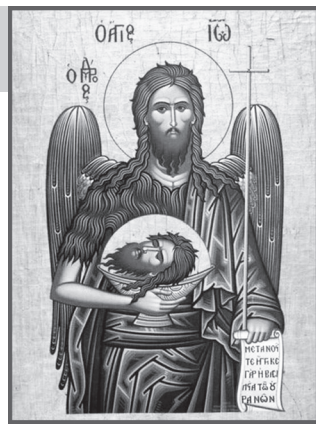
Усікновення глави Предтечі

11 вересня

У пліні повсякденного життя радість і скорбота йдуть поруч. Бачимо початок життя і його згасання, надбання і втрати, зустрічі й прощання, моменти відступництва й світлі миті навернення до Бога. І серед усього цього розмаїття долі, вчинків, помислів і думок до глибини душі проймають приклади самовідданого служіння Істині, непохитність, переконань, коли йдеться про вірність Богу, Божественному покликанню. Прикладом саме такого відданого і незрадливого служіння є життя пророка і Предтечі Господнього Івана Хрестителя.

11 вересня в літургійній традиції Православної Церкви встановлено молитовне згадування події Усікновення його глави. Про Іоанна Предтечу Сам Ісус Христос говорив, що з усіх пророків, народжених на Землі, він – найбільший. Його життя було суцільним подвигом. Дивуємося, коли читаємо про умови, в яких жив Іван Хреститель, не можемо збагнути, як серед постійного обмеження тілесних потреб знаходилися сили служити Божественній любові.

Часто тимчасове позбавлення повсякденного комфорту стає для нас непереборною перешкодою, примушує, забувши про все на світі, всі свої зусилля спрямовувати лише для повернення того, що втрачене. А Хреститель своїм життям свідчить, що зовнішнє задоволення, примарний комфорт і забезпеченість – ніщо перед лицем вічності, не має ніякого значення для служіння Істині. Тому і Священне Писання змальовує Іоанна Хрестителя як «не від світу цього», «земного ангела і небесного чоловіка», що прожив таке життя, яке стало причиною благоговійного подиву нащадків. Іоанн Предтеча вдягався лише в те, що було потрібне, щоб захистити тіло від негоди, різких перепадів температури вдень та вночі, що властиве для пустелі, де він жив. Харчувався святий Іоанн тільки медом диких бджіл та сараною, яку й зараз інколи використовують в їжу жителі Північної Африки. Він ніколи не пив хмільних напоїв. Усамітнення було приготуванням до великої справи відкрити, зробити сприйнятливими серця й уми людей

до пришествия Христа Спасителя. Бог благоволив вибрати Предтечею об'являючого Месії саме його – великого пророка, сильного духом подвижника, земного ангела. В його особі поєдналися останній пророк Старого Завіту і перший пророк-мученик Нового.

В пам'ять усікновення глави святого Іоанна Хрестителя Церквою встановлене свято і строгий піст як вираз скорботи християн у зв'язку з насильницькою смертю великого пророка. Не вживаємо в цей день у їжу м'ясо, молочні продукти, рибу, щоб самим собі нагадати, до яких страшних наслідків призводить пристрасть нестриманості.

Підготував
Микола Отиченко

На лінію вийшов новий тролейбус!

28 серпня на маршруті №1 (станція «Роток» – площа Перемоги) почав курсувати новий тролейбус «Дніпро-Т103», інформує офіційний сайт міської ради.

лону в холодну пору року. Він пристосований для перевезення маломобільних груп населення. Для зручності пасажирів на інвалідних візках наявна відкидна апарель, а також місце для інвалідних візочків з ременем безпеки. У тролейбусі є автоматична система аудіо- та візуального оголошення зупинок, і це не лише додатковий комфорт, а й необхідність для пасажирів, які мають вади слуху або зору.

У Білій Церкві давно існує потреба поповнення й оновлення тролейбусного парку. Депутатський корпусом і виконавчим комітетом розглядалось декілька можливих варіантів, серед яких було придбання тролейбусів у кредит або на умовах лізингу. Але зупинились на тому, щоб поступово виділяти кошти з бюджету і самостійно купувати тролейбуси, оскільки це є найбільш економічно вигідним.

Тому в кошторисі міста на 2019 рік були передбачені гроші на придбання тролейбуса, а наприкінці квітня відбулися торги через систему «Прозорро». Очікувана вартість становила 5,2 млн грн. У торгах взяли участь три претенденти, а переможцем стало ТОВ «Торговий дім «Літан» з ціною 5,07 млн грн (еконотомія склала 130 тисяч).

«Дніпро-Т103» – це 12-метровий напівнизкопідлоговий тролейбус, обладнаний системою кондиціонування кабіни водія та обігрівом са-

на інвалідних візках наявна відкидна апарель, а також місце для інвалідних візочків з ременем безпеки. У тролейбусі є автоматична система аудіо- та візуального оголошення зупинок, і це не лише додатковий комфорт, а й необхідність для пасажирів, які мають вади слуху або зору.

Розвиток міського електротранспорту важливий не тільки тому, що він є екологічним. Варто пам'ятати, що ним користуються, в основному, пільгові категорії населення, а з початком нового навчального року збільшилась кількість школярів та студентів. Тож поповнення й оновлення тролейбусного парку є одним із пріоритетів у роботі міської влади, яка і в подальшому, за наявності фінансового ресурсу, ухвалюватиме рішення, що дозволить збільшувати кількість комунального транспорту.

«МЕМОРІАЛ» ВИХОВУЄ ПАТРІОТІВ

Білоцерківська спілка офіцерів України основним завданням своєї діяльності визначила патріотичне виховання молоді міста.

На жаль, в Україні триває війна з російським агресором, і в молоді повинна бути сформована мотивація стати до захисту нашої Вітчизни. Творча група «Меморіал», яку організував перший заступник голови Білоцерківського відділення Спілки офіцерів України капітан Володимир Карась, проводить зустрічі молоді з представниками Збройних сил України, з учасниками бойових дій на Сході. А завершуються такі зустрічі концертами, де звучать патріотичні пісні, переважна частина яких написана керівником групи Володимиром Карасем, він же й виконує їх. До речі, його патріотичні твори в авторському виконанні на інтернет-

ресурсах отримують десятки тисяч переглядів.

Учасники групи «Меморіал» – це цікаві творчі особистості, зокрема заслужена артистка естрадного мистецтва Віта Невідомська, заслужена діячка естрадного мистецтва Юлія Хандожинська, педагогі музичних шкіл, учні, аматорський хор. Група постійно здійснює патріотичні заходи в навчальних закладах міста, військових частинах, у тому числі в 72 ОМБР імені Чорних Запорозжів. «Меморіал» став також учасником культурно-мистецького дійства з нагоди Дня Не-

залежності України 24 серпня, що відбулося в парку відпочинку імені Татаса Шевченка, відкривши ці заходи виконанням Гімну України.

Петро Шапочук, голова Київської обласної спілки офіцерів України

Консервація: рецепти для гарної господині

Мариновані кабачки з гірчицею

На баночку 0,5 л: 2 зубчики часнику, 2 лаврові листки, 2-3 горошини духмяного перцю, 5 горошин чорного перцю, 1 ч. ложка гірчиці у зернах.

Маринад: 1 л води, 3/4 скл. оцту (9%), 2 ст. ложки солі, 1 скл. (250 мл) цукру.

Кабачки (найкраще молоді, невеличкі; якщо великі – вирізати серцевину).

Зварити маринад. Кабачки порізати брусочками або кружечками, скласти у банки, залити маринадом, стерилізувати 10 хвилин, закрити.

Салат із кабачків із соусом "Сацебелі"

3 кг кабачків (нарізати соломкою), 1 скл. цукру, 1 скл. олії, 2 ст. ложки солі з чубком, 100 г оцту (9%), 100 г часнику (вичавленого), 1 ч. ложка меленого червоного перцю, 1 банка соусу "Сацебелі".

Усе перемішати і варити 30 хвилин від закипання, киплячим розкласти у стерилізовані банки, закрити. Виходить 7 банок по 0,5 л.

Можна червоний перець не додавати взагалі, якщо не любите гострого, або замість нього всипати 1 пачку солодкої паприки.

Іспанський соус із кропу

Інгредієнти: 200 г кропу, 1 ст. л. соку лимона, 5 зубчиків часнику, 80 г олії, 1 ч. л. солі.

Гілочки кропу промити, відокремити від стебел і дрібно нарізати. Покласти кріп в ємність і поверх нього натерти на дрібній тертці часник. Додати олію і посолити. Вичавити лимонний сік і перемішати всі інгредієнти.

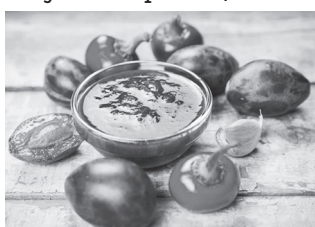
Отриману суміш подрібнити в блендері до однорідної маси. Соус перекласти в простерилізовану банку і щільно закрити кришкою. Зберігати в холодильнику.

Сливовий соус до м'яса пряний

4 кг слив, 2 ст. л. солі, 1,5 склянки цукру, 0,5 л томатного соусу, 1/2 пачки коріандру, 300 г часнику, червоний гострий перець за смаком.

Пюре зі слив варити 30 хвилин, додати спеції, томатний соус, варити ще 15 хв. Додати часник та червоний гострий перець, продовжувати варити ще 10 хв.

Потім розкласти соус у попередньо стерилізовані банки, закрити. Банки поставити догори дном і вклати теплою ковдрою до повного охолодження.

Помідори у власному соку

Для приготування 7-8 літрових банок: 5 кг помідорів для томатного соку, 3 кг помідорів для консервування, 0,5 кг болгарського перцю, 4 ст. ложки солі, 8 ст. ложок цукру, часник (приблизно склянка очищеного), сухий кріп, чорний перець горошком.

Спочатку готуємо томатний сік. Помідори миємо, видаляємо плодоніжки і розрізаємо на частини, щоб зручніше перемолоти їх на м'ясорубці.

В попередньо помиті та простерилізовані літрові банки викладаємо по два зубчики часнику, по 3-4 горошини перцю і сухий кріп (можна ложку насіння).

Миємо помідори для маринування. Викладаємо їх у підготовлені банки.

Чистимо перець, часник і перемелюємо на м'ясорубці.

Ставимо томатний сік на плиту, всипаємо цукор і сіль, доводимо до кипіння. Потім додаємо до нього змелений перець з часником. Кип'ятимо 5 хвилин на невеликому вогні.

Заливаємо помідори в банці соком, накриваємо попередньо стерилізованими кришками, варимо 15 хвилин, закриваємо.

Помідори в солодкому маринаді

Помідори, морква, цибуля, петрушка, зелень селери, листя вишні та смородини, лавровий листок, перець чорний горошком та духмяний, гвоздика та зерна гірчиці, корінь петрушки, зубчики часнику.

Маринад на 2 л води: 12 ст. л. цукру, 2 ст. л. солі, 150 г оцту.

Помідори добре помити й проколоти кожну зубочисткою біля плодоніжки (для того, щоб при заливці гарячим маринадом плоди не потріскалися).

Цибулю та моркву почистити й нарізати кільцями й кружальцями. Зелень та листя вишні й смородини добре промити.

Банки ошпарити окропом. Також потрібно прокип'ятити кришки.

На дно викласти по декілька листочків вишні й смородини, 3-4 горошини перцю та один духмяний, гвоздику, лавровий листочок, зелень селери та корінь петрушки, зубчики часнику. Далі викласти помідори (до половини банки) і знову нарізані цибулю, моркву, знову помідори. Зверху – петрушку. Маринад закип'ятити й ще гарячим залити в банки з помідорами. Накрити кришками й стерилізувати доти, поки петрушка не змінить колір і не трісне перша помідорка (буквально декілька хвилин!). Банки закрити, перевернути догори дном, добре вклати ковдрою і залишити охолоджуватися на 24 години.

Карамелізований перець з розмарином

1 кг болгарського перцю, 180 мл оцту 9%, 3-4 лаврових листки, 2 склянки (500 г) цукру, бажано коричневого, по 1 ч. л. сушеного розмарину, чорного меленого перцю і солі.

Промити й нарізати перець смужками по 1 см шириною або кубиками, викласти в сковороду, додати оцет, цукор, сіль, розмарин і лавровий листок, довести до кипіння. На слабкому вогні проварити півгодини, помішуючи, до карамелізації перцю, прибрати з плити, викласти в стерилізовані банки, остудити, закрити і поставити на зберігання в холод.

Солодкий перець, маринований з часником

10 кг м'ясистого червоного болгарського перцю, по 450 мл оцту та олії, 225 г часнику, 325 г цукру і 60 г солі.

Часник перекручуємо на м'ясорубці й викладаємо в казан. Туди ж вливаємо оцет і олію, додаємо цукор, сіль, кип'ятимо.

Помиті овочі чистимо, розрізаємо на 5 частин і кидаємо порціями в киплячий соус. Готуємо протягом 5 хв. Потім овочі складаємо в простерилізовані й теплі банки доверху. Плоди втрамбуємо так, щоб соус стікав униз, повністю наповнюючи банку.

Одна підказка: коли ємність наповнюється на 2/3, перець розрізаємо ще на більш дрібні частини і складаємо шкіркою вгору, так він щільніше вкладається.

Банку закриваємо, перевертаємо кришкою вниз і вклатуємо до повного охолодження.

Квашені баклажани, фаршировані овочами

2 кг баклажанів, 400 г моркви, 250 г солодкого болгарського перцю, 200 г цибулі, 3-4 зубки часнику, 1 ст. л. солі, кілька горошин перцю, половинка перчика чили, кріп, петрушка, селера.

Баклажани помити й обрізати плодоніжки. Скласти в каструлю, залити водою, підсолити й накрити кришкою. Довести до кипіння й варити близько 10 хвилин (овочі мають легко проколюватися сірником і водночас залишатися пружними). Злити воду, дати баклажанам трохи охолонути.

Овочевий фарш: моркву натерти на грубій тертці. Перець солодкий та чили порізати соломкою. Цибулю – півкільцями. Часник та зелень подрібнити.

Цибулю обсмажити на олії до прозорості, додати моркву й перець. Тушкувати до розм'якшення моркви. Всипати сіль, перемішати. Вимкнути вогонь, додати зелень, часник і знову все перемішати.

Ще теплі баклажани розрізати вздовж, але не до кінця. Начинити фаршем. Притиснути половинки з овочами, надаючи їм форму цілого овоча.

На дно емальованої миски чи каструлі скласти гілочку селери, потім фаршировані баклажани. Зверху гілочку петрушки й перець горошком. Якщо залишився фарш – заповнити ним прогалини. Накрити тарілкою або кришкою, поставити гніт (наприклад, наповнену водою трилітрову банку). Через кілька годин має з'явитися рідина з баклажанів.

Квашення відбувається у власному соку при кімнатній температурі від 3 до 7 днів (слід час від часу відрізати шматочок і куштувати баклажани на смак; важливо не дати овочам перекинутися). Все залежить від температури в приміщенні – що тепліше, то швидше відбуватиметься цей процес. Потім баклажани слід перекласти в скляну тару: банку, каструлю чи контейнер. Зберігати в холодильнику.

Перед подачею на стіл нарізати шматочками завширшки 1,5-2 см. За бажанням можна полити баклажани запашною олією і посипати зеленню.

Громадська думка

Засновник:
ПП "Редакція газети
"Громадська думка"
Редактор **Валентина Храбуст**

Адреса редакції: Київська область,
м. Біла Церква, вул. Партизанська, 18.
Телефони: 6-50-43 (факс), 6-33-02.
E-mail: grom.dumka@ukr.net
Надруковано в ТОВ "Білоцерківдрук",
м. Біла Церква, бульв. Олександрійський, 22.
Газета виходить щоп'ятниці.
Тираж згідно із замовленням.

Розрахунковий рахунок 26000025662401
в ПАТ "Альфа-Банк" в м. Києві
Код ЗКПО 13723251
МФО 300346
Реєстр. свідоцтво: серія КІ № 1739
від 17.01.2019 р.

Матеріали і фотознімки, надіслані до редакції,
не рецензуються і не повертаються.
Думки авторів публікацій у «Громадській думці»
не завжди збігаються з точкою зору редакції.
За достовірність фактів відповідальність несе автор.
За зміст реклами відповідає рекламодавець.
Редакція листується з читачами тільки на сторінках
газети.